

La Crida de Puigdemont

«El reclam de la transversalitat és cíclic però, per ara, la fórmula no és garantia que l'independentisme pugui superar el llindar del 50% que s'ha fixat»

Puigdemont va gestar fa poc més de mig any Junts per Catalunya, una marca que va donar rèdits inesperats el 21-D. Quan les enquestes donaven ERC com a favorita per al votant independentista, la llista del president va fer el *sorpasso* als republicans. La candidatura prometia el seu retorn de l'exili i relegava el partit que havia vist créixer Puigdemont -l'antiga CiU refundada en el PDECat- a una posició residual.

Ara, els qui van idear aquella proposta que va aconseguir revertir contra pronòstic els mals auguris electorals empenyen un nou projecte -Crida Nacional per la República- (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159461/document/llegeix/aqui/manifest/nou/moviment/impulsa/t/puigdemont/torra/sanchez>) en l'enèsim intent de crear un espai polític emancipat de la pesant Convergència, que va passar de tenir l'hegemonia política a Catalunya a no poder-se presentar amb les seves sigles per les batzegades judicials.

Aquest cop, però, la separació és visiblement més dolorosa. Els gestos, gens casuals, ho han deixat prou clar. I és que el nou projecte polític de Puigdemont ha vist la llum la mateixa setmana que el PDECat celebra el congrés més decisiu (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159488/puigdemont/acclera/seu/projecte/politic/claus/xoc/amb/pdecat>) per al seu futur, i només tres dies després que els hereus de l'antiga CiU hagin registrat com a partit la marca JxCat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159259/pdecat/registra/jxcart/partit/politic>). Un gest que ha molestat l'entorn del president a l'exili, que ho ha vist com un pas per apropiari-se les sigles que van servir per reivindicar-lo en campanya electoral.

El malestar va quedar plasmat en la presentació en societat del nou projecte polític. La coordinadora general i la portaveu del PDECat, Marta Pascal i Maria Senserrich, van seguir el part des de l'antepenúltima fila (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159464/puigdemont/insta/sobiranisme/convergir/nou/espai/politic/al/marge/pdecat>) de l'Ateneu Barcelonès, sense tenir cap lloc preeminent reservat.

Sigui com sigui, Puigdemont ho té clar i aposta per repetir l'operació de Junts per Catalunya tot reivindicant ara el capital polític de l'1-O i substituint la proposta frustrada del retorn del president per l'aclamada investidura que la justícia alemanya ha tornat a avivar. Un moviment que compte nodrir-se del context repressiu, que viurà el seu punt més àlgid amb la celebració del judici contra els líders independentistes.

I una crida, de nou, a la unitat que com ja va passar el 21-D té poc marge per prosperar. Tant ERC com la CUP ja han rebutjat adherir-se (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159423/erc/rebutja/incorporar-se/al/nou/espai/politic/puigdemont/torra/sanchez?rlc=p1>) a la proposta limitant enormement per l'esquerra l'espectre ideològic del moviment, que corre el risc de quedar encasellat en el centredreta.

La demoscòpia avala la decisió dels republicans i els cupaires (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159463/gran/llista/independentista/suma/dues/tres/10/grafics/aclaridors>). La coalició JxSí -conformada per CDC i ERC- va obtenir força menys vots (39,6%) dels que les formacions van aconseguir per separat el 2012 (44,4%) i el 2017 (43%). El

reclam de la transversalitat és cíclic però, per ara, la fórmula no és garantia que l'independentisme pugui superar el llindar del 50% que s'ha fixat.

I és que les xifres posen de manifest que el context requereix un programa fort i amb personalitat política que aprofundeixi més enllà de l'eix nacional per ampliar el sobiranisme. Us aspecte, l'ideològic, sempre limitat als grans moviments. Puigdemont ho sap prou per l'anterior Crida (la Crida a la Solidaritat en Defensa de la Llengua, la Cultura i la Nació Catalanes) de la qual l'entorn de CiU se'n va acabar finalment desvinculant.